

νε καλλίτερον νὰ ἐργάζεσαι, παρὰ νὰ πηγαίνης ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μὲ κακὰς συναναστροφάς;

— Κακὰς συναναστροφάς; ἀποκρίνεται ὁ κατηγορούμενος σκοπιτικῶς. Ἐγὼ ἴσα ἴσα περὶ τὸν καιρὸν μου ὄλο καὶ μὲ δικαστάς.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς νεότητος ἰστάμεθα πρὸ τοῦ μέλλοντος ὅπερ πρόκειται ν' ἀνοιχθῆ ἑνώπιόν μας, ὡς τὰ παιδία πρὸ τῆς αὐλαίας τοῦ Θεάτρου, ἀναμένοντα χαρμολύματα καὶ ἀνυπομόνως ἐν ἴδωσι τὰ ἐπὶ τῆς σκηνῆς συμβησόμενα. Τὴν εὐτυχίαν ταύτην δὲν δυνάμεθα νὰ προγνωρίζωμεν. Εἰς τὴν διάνοιαν ὅμως ἐκείνου, ὅστις γνωρίζει τί θέλει συμβῆ πραγματικῶς, τὰ παιδία εἶνε ἀήθωι: ἔνοχοι καταδεδικασμένοι οὐχὶ εἰς τὸν θάνατον, ἀλλ' εἰς τὴν ζωὴν, τῆς ὁποίας ὅμως ἀγνοοῦσι το περιεχόμενον. (Schopenhauer).

* Μόνον ἐξ ἑαυτοῦ δύναται ὁ ἀνθρώπος νὰ διορθώσῃ τὰς ἐλλείψεις του, νὰ τελειοποιηθῆ ἢ πρωτοβουλία, ἢ προσωπικὴ ἐνέργεια, ἢ αὐτοκυβέρνησις εἰσὶν ἀπαραίτητοι πρὸς τοῦτο· οἱ ἠθικοὶ κανόνες δὲν πρέπει νὰ ἐπιδρῶσιν ἐπ' αὐτοῦ ἔξωθεν, ἀλλὰ νὰ πηγάζωσιν ἔσωθεν ἐκ τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ. (Taine).

Ὁ ἄνθρωπος εἶνε δεκάκις ἰσχυρότερος ὅταν διατηρῆ τὸν σφυγμὸν τοῦ ἤσυχον καὶ τὴν κρίσιν τοῦ ἐλευθέρου. (Taine).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πολλὰ ἔχουσι γραφῆ περὶ τῆς ἀλλοκότου ἀληθῶς ἐκλογῆς, ἣν ποιοῦνται ἐνίοτε τὰ πτηνὰ, τοῦ τόπου πρὸς κτίσιν τῶν φωλεῶν αὐτῶν.

Γνωστὸν ἤδη εἶνε ὅτι ἐν τινι πόλει τὰ στρουθία εἶχον ἐκλέξει ὡς τοιοῦτον τὸ γραμματοκιβώτιον τῆς πόλεως ταύτης, ἐνθ' ἐν ἑτέρᾳ εἶχον κτίσει τὰς φωλεάς των μεταξὺ τῶν τροχῶν πυροβόλου τινὸς διὰ τὰς ἀσκήσεις προωρισμένου. Αἱ ἐφημερίδες τῆς Λορραίνης ἀναφέρουσιν ἐσχάτως καὶ ἕτερα τοῦ εἶδους τούτου παραδείγματα. Ἐν ἐκκλησίᾳ τινὶ τῆς Condé Northen, ζεῦγος ἐρυθροούρων κατὰ τὸν παρελθόντα Μάιον εἶχε κτίσει τὴν φωλεάν του ὀπισθεν τῆς κορωνίδος τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ ἱερῷ τῆς ἐκκλησίας· ἐν ταύτῃ δὲ ἡ θήλεια ἐξεκόλαψε πέντε νεοσσούς. Χωρὶς νὰ ἀνησυχῆ ποσῶς, καὶ κατ' αὐτὴν τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας ἐπώαζεν ἡ φιλόστοργος μήτηρ τὸν τόκον αὐτῆς, ἐνθ' μετὰ τῆς αὐτῆς ἀταραξίας ὁ πατήρ ἐκόμιζε τὴν τροφήν. Ὡς ἔξοδον δὲ εἶχον μικρὸν τι παράθυρον, πάντοτε ἀνεωγμένον, δι' οὗ εἰσέρχοντο καὶ ἐξήρχοντο κατὰ κανονικὰ διαλείμματα διαρκούσης καὶ αὐτῆς τῆς λειτουργίας.

Περιστατικὸν τι ἀνάλογον, ἀλλ' ὄντως περισσότερον ἐκπληκτικὸν, διηγοῦνται αὐτόπται μάρτυρες κατὰ τινὰ γαλλικὴν ἐφημερίδα. Ἀνεκαλύφθη φωλεὰ κορυδαλῶν ὑπὸ ἔλασμα τι σιδηροδρόμου.

Μετ' ὄλας δὲ τὰς πολυαριθμούς ἀμαξοστοιχίας, αἵτινες ἀνωθεν ταύτης διέβησαν, τὸ ριψοκίνδυνον ζεῦγος, ἐξεκόλαψεν ἐν πάσῃ εὐτυχίᾳ τὰ ὠὰ αὐτοῦ, ἐνθ' οἱ τροχοὶ τῶν ἀμαξῶν, αἵτινες διέτρεχον τὴν σιδηρὰν γραμμὴν μόλις ἀπέιχον τῆς φωλεᾶς κατὰ ἓνα μόνον δάκτυλον.

Ἡ Βενετία καὶ τὸ Ἀμστελὸδαμὸν εἶνε αἱ δύο πόλεις τῆς Εὐρώπης, ἐν αἷς εὐρηνται αἱ περισσότεραι γέφυραι. Ἐν Βενετίᾳ ἀριθμοῦνται ὑπὲρ τὰς 450 τοιαύτας, ἐν Ἀμστελὸδαμῷ δὲ περὶ τὰς 300. Μετὰ τὰς πόλεις ταύτας ἔρχεται ἡ Πετροῦπολις, ἐν ἣ ὑπάρχουσιν 130 γέφυραι ἐπὶ τε τοῦ Νέβα καὶ ἐπὶ τῶν διαωρύγων. Τὸ Λονδίνον ἔχει περὶ τὰς 15 μόνον, ἡ δὲ Βιέννη εἴκοσι σχεδόν. Ἐν Βερολίῳ μετ' οὐ πολλὴ θὰ ὑπάρχωσι ὑπὲρ τὰς 50 ἐπὶ τοῦ Σπρέα. Ἐν τῇ αὐτῇ πόλει περατοῦται μετ' ὀλίγον ἡ περίφημος γέφυρα τοῦ Γιάννοβιτς, δάνεια δὲ ἐκ πολλῶν ἑκατομμυρίων μαρκῶν ἐπεψηφίσθησαν πρὸς κατασκευὴν ἄλλων ἐννέα. Ἡ ὠραιότερα γέφυρα τοῦ Βερολίνου πράγματι εἶνε ἡ γέφυρα τοῦ Πύργου, κατασκευασθεῖσα τὸ 1824 παρὰ τὴν Λουστγάρτην· ἐξ ἐκάστης πλευρᾶς κοσμεῖται διὰ συμπλεγμάτων ἐκ μαρμάρου παριστάντων Ἀθηνᾶς καὶ Νίκας. Τὸ μήκος αὐτῆς εἶνε 32 μέτρων, τὸ δὲ πλάτος 34.

Καὶ ἐπ' αὐτῆς ἔτι τῆς πολιτικῆς δύναται φαίνεται νὰ ἐπιδρῶσῃ ἐνίοτε ἡ μουσικὴ. Παράδειγμα τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον, ὅπερ ἀναγινώσκουεν ἐν τινι ἐφημερίδι.

Ἡμέραν τινὰ ὁ πρίγκιψ Βίσμארκ ἐφαίνετο λίαν τεταραγμένος· περιεπάτει κατὰ μῆκος καὶ πλάτος τῆς αἰθούσης του. Ἦτο θέρος. Ὁ ἀρχιμαγκελάριος κατήλθεν εἰς τὸν κήπον, ἐκάθησεν ἐπὶ ἑδωλίου ὀλίγον ἀπέχοντος τῆς οἰκίας καὶ παρεδόθη εἰς βαθεῖς συλλογισμούς.

Αἴφνης μελωδία περιπαθῆς καὶ ἐπιβάλλουσα ἀντήχησε. Κλειδοκυμβαλιστῆς ἐπαίζε *sonátan* τοῦ Βετχόβεν. Οἱ μουσικοὶ τόνοι ἐξείλισσοντο ὀξεῖς, πλήρεις μελαγχολίας, πλήρεις χάριτος. Ἐνόσω ἡ ἐκτέλεσις προῦχῶρει, ἡ ὄψις τοῦ Βίσμארκ ἐλάμβανεν ἔκφρασιν μᾶλλον ἀποφασιστικὴν. Καὶ ὅταν ὁ τελευταῖος μουσικὸς τόνος ἐξέπνευσεν, ἡ γέστη, διεσκέλισε ζωηρῶς τὸν οὐδὸν τῆς οἰκίας, ἀνῆλθε καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν μουσοφιλή κλειδοκυμβαλιστὴν ἦν ἡδη συνῆκαιρὸν τινας,

— Κύριε de Keudell, εἶπεν, ἔλθετε.

Τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ τηλεγράφος εἰργάσθη πρὸς ὄλας τὰς διευθύνσεις. Τὴν δ' ἐπιούσαν ἡ Εὐρώπη ἐκπληκτος ἐμάνθανεν ὅτι ἡ Πρωσσία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον πρὸς τὴν Αὐστρίαν.

Καὶ ἡ θανατηφόρος κοιλὰς τῆς Ἰάβας πρέπει νὰ καταταχθῆ εἰς τοὺς μύθους τῶν περιηγητῶν. Τὴν κοιλιάδα ταύτην, ἣν Πακκαμαρὰν καλοῦσιν οἱ ἐγχώριοι, οὐδεὶς τῶν περιηγητῶν ἐπεσεβέθη ἐκ φόβου, πάντες δὲ καλῆ τῇ πίστει ἀνέγραψαν ὅσα περὶ αὐτῆς ἤκουσαν, ὅτι ἕνεκα δηλητηριωδῶν ἀναθυμιάσεων προσερχομένων ἐκ τῶν ἐν